

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/134/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217533
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Ernestová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217533.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., zastúpená so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13., o náhradu škody a nemajetkovú ujmu takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp.zn. 4C/134/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012, tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp.zn. 4C/134/2012, 4C/148/2012, 4C/184/2012, 4C/211/2012, 4C/215/2012, 4C/220/2012, 4C/228/2012, 4C/236/2012, 4C/241/2012, 4C/248/2012, 4C/258/2012, 4C/261/2012,

4C/280/2012, 4C/287/2012, 4C/297/2012, 4C/308/2012, 4C/330/2012, 4C/343/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/134/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania.

Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadost'učinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať

nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho

súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietáhov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadostí o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietáhov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní,

ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prieťahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prieťahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie nariadené na deň 11.06.2015 nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/79/2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením sp.zn. 2NcC/79/2012-14 zo dňa 22. októbra 2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzná nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Žalobca v tomto konaní už požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že podal na Ústavný súd SR sťažnosť na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a osobitne práva na zákonného sudcu podľa § 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR, ako aj základné práva na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. O prerušenie konania požiadal podaním zo dňa 6.6.2013 a pred pojednávaním nariadeným na deň 11.6.2015 opätovne požiadal pojednávanie zrušiť. K tomuto podaniu na prerušenie konania zo dňa 04.06.2015 predložil rovnopis sťažnosti podanej na Ústavný súd SR vo veci sp.zn. 2NcC/79/2012. O návrhu na prerušenie konania, ktorý podal žalobca dňa 06.06.2013, súd rozhodol uznesením sp.zn. 4C/134/2012-59 zo dňa 11.6.2013, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 1Co/331/2013-84 zo dňa 17.9.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2013. Vzhľadom na uvedené a na to, že súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením sp.zn. 4C/134/2012-59 zo dňa 11.6.2013, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania aj vzhľadom na skutočnosť, že o ústavnej sťažnosti žalobcu bolo rozhodnuté uznesením Ústavného súdu SR IV.ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, keď aj sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/79/2012 bola odmietnutá pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/79/2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp.zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Příbinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol

o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/79/2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažnosti žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/79/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd ďalší návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 04.06.2015, opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom návrhu na prerušenie konania do právoplatného skončenia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru EÚ v konaní vedenom

na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 7C/6/2010, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp.zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v týchto spojených veciach pod sp.zn. 4C/134/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSTĽ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a iba v niektorých konaniach podal žalobca návrh na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto i tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný súhlasil s prejednaním veci bez jeho prítomnosti a u žalobcu nebol dôvod na zrušenie pojednávania, vzhľadom na zamietnutie návrhov na prerušenie konania. Preto súd vo veci pojednával, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a výnimočne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Vo väčšine exekučných konaní súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úverov a zisťoval účel poskytnutia úveru v exekučných konaniach, v ktorých mal pochybnosť, že bol úver poskytnutý pre účely povolania.

Zo spisu 15Er/595/2009 (týka sa spisu 4C/134/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.9.2009 pre vymoženie pohľadávky proti povinnému L. C. vo výške 207,11 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 04651/09 zo dňa 3.6.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.6.2009 a vykonateľnosť 2.7.2009. Súd podaním zo dňa 23.9.2009 žiadal exekútora o doplnenie žiadosti o udelenie poverenia, predloženie zmluvy o úvere s riadne čitateľnými úverovými podmienkami. Ďalej bol exekútor vyzvaný na preukázanie výšky uhradenej pohľadávky, zaslanie výzvy na zaplatenie, sadzovníka poplatkov k produktom žalobcu, predloženie obchodných podmienok úverových produktov žalobcu poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v spojení s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. Exekútor výzvu prevzal 29.9.2009. Podaním zo dňa 4.10.2009 exekútor oznámil, že výzvu postúpil oprávnenému z dôvodu, že súdom žiadanými listinami nedisponuje. Dňa 18.11.2009 žalobca žiadal informáciu o stave konania. Výzva zo dňa 23.9.2009 bola urgovaná od exekútora, ale aj oprávneného dňa 26.11.2009 a exekútor podaním zo dňa 5.12.2009 odmietol súdom žiadané listiny doručiť tvrdiac, že k žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli doložené všetky náležitosti, preto exekútor oprávneného ani nevyzval na predloženie súdom žiadaných listinných dôkazov. Oprávnený taktiež podaním zo dňa 7.12.2009, ktoré bolo doručené súdu 14.12.2009 oznámil, že listiny nepredloží, nakoľko predloženie zmlúv o úvere a ďalších listín v konaní o udelenie poverenia nemá oporu ani v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Dňa 12.1.2010 bol oprávnený opätovne urgovaný o zaslanie žiadaných dôkazov, avšak bezvýsledne. Podaním zo dňa 15.3.2010 oprávnený zaslal zmluvu o úvere č. XXXXXXX, z ktorej vyplýva, že povinnej bol poskytnutý úver 165,97 eur na výkon povolania. Súčasne boli zaslané všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Súd uznesením č.k. 15Er/595/2009-21 zo dňa 11.11.2010 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti úrokov z omeškania zo sumy 197,16 eur od 28.12.2008 do zaplatenia nad výšku 5 % ročne a v časti trov právneho zastúpenia

v exekúcii vo výške 19,40 eur. Na zvyšok vymáhaného peňažného plnenia s príslušenstvom bolo 11.11.2010 vydané poverenie. Uznesením zo dňa 3.2.2011 súd exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, zastavil.

Zo spisu 15Er/421/2009 (týka sa spisu 4C/148/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 26.6.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej Q. Š. pre vymoženie 380,40 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13584/08 zo dňa 12.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 24.7.2009. Súd podaním zo dňa 4.8.2009 žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. 7281068 zo dňa 29.11.2007 s úverovými podmienkami s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Predloženie listín bolo urgované 3.11.2009, avšak bezvýsledne. Oprávnený listiny nepredložil, podaním zo dňa 13.11.2009, ktoré došlo súdu 18.11.2009 žiadal podať informáciu o stave konania. Predloženie zmluvy o úvere a žiadaných listín bolo urgované opätovne 26.11.2009, urgenciu právny zástupca oprávneného prevzal 3.12.2009. Dňa 22.1.2010 bol vyzvaný na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. súdny exekútor, ktorý výzvu prevzal a súčasne aj oprávnený. Oprávnený podaním zo dňa 14.1.2010, ktoré bolo súdu doručené 21.1.2010 oznámil, že súdom žiadané listiny nepredloží, nakoľko požiadavka súdu v štádiu exekučného konania, ktorým je konanie o udelenie poverenia, nemá oporu ani v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením č.k. 15Er/421/2009-14 zo dňa 24.2.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 3CoE 279/2010-29 zo dňa 31.5.2010 prvostupňové uznesenie o zamietnutí poverenia na výkon exekúcie zo dňa 24.2.2010 potvrdil. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Krutému a právnemu zástupcovi oprávneného doručené 6.7.2010.

Zo spisu 15Er/595/2010 (týka sa spisu 4C/184/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 15.07.2010 bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnej J. Y. pre vymoženie istiny 1 680,03 eur s príslušenstvom. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 21555/2009 zo dňa 28.01.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.02.2010 a vykonateľnosť 18.02.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 09.09.2010. K žiadosti o udelenie poverenia bola pripojená zmluva o úvere, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozsudok rozhodcovského súdu. Uznesením č.k. 15Er/595/2010-12 zo dňa 05.10.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 2CoE 14/2011-29 zo dňa 16.05.2011 uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie potvrdil.

Zo spisu 15Er/475/2011 (týka sa spisu 4C/220/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 13.5.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. K. pre vymoženie 762,53 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13503/10 zo dňa 27.1.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.4.2011 a vykonateľnosť 29.4.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 19.7.2011. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie bola predložená zmluva o úvere č. XXXXXXX a zmenka na 762 eur a rozsudok rozhodcovského súdu. Uznesením 15Er/475/2011-10 zo dňa 21.7.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.8.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo dňa 6.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.11.2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 15Er/596/2011 (týka sa spisu 4C/228/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 25.7.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. Š. pre vymoženie 504 eur s prísl.

Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02994/11 zo dňa 6.5.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 6.6.2011 a vykonateľnosť 9.6.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 13.9.2011. K žiadosti bola pripojená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, zmenka na sumu 504 eur, rozhodcovský rozsudok. Uznesením 15Er/596/2011-10 zo dňa 16.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11.10.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo dňa 26.10.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.10.2011 exekučné konanie zastavil.

Zo spisu 15Er/420/2009 (týka sa spisu 4C/236/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 24.6.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému R. I. pre vymoženie 428,35 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 13857/08 zo dňa 13.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 24.07.2009. Výzvou zo dňa 4.8.2009 súd žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. 7431037 zo dňa 30.6.2008 s príslušnými úverovými podmienkami s poukazom na ustanovenie §45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Splnenie povinností žiadaných výzvou bolo urgované dňa 2.11.2009 a žiadané listiny neboli predložené. Dňa 13.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy a žiadaných listín o 60 dní, napriek tomu 18.11.2009 oprávnený žiadal informáciu o stave konania. Predloženie listín bolo urgované 26.11.2009, opätovne bol vyzvaný oprávnený na predloženie týchto listín. Keďže neboli predložené, súd výzvou zo dňa 22.1.2010 vyzval exekútora na predloženie týchto listín a súčasne opätovne urgoval oprávneného. Dňa 21.1.2010 bolo súdu doručené podanie oprávneného, ktorým odmietol súdom žiadané listiny predložiť z dôvodu, že takáto požiadavka súdu nemá oporu ani v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní a takto sa vyjadril aj exekútor podaním, ktoré bolo súdu doručené 8.2.2010. Uznesením č.k. 15Er/420/2009-15 zo dňa 8.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vec bola predložená odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 4CoE 262/2010-28 zo dňa 17.6.2010 potvrdil uznesenie súdu I. stupňa, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia. Následne uznesením zo dňa 23.11.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1.12.2010, súd exekučné konanie zastavil.

Z registra a uznesení spisu 15Er/520/2009 (týka sa spisu 4C/241/2012 - žaloba označená ISTINA RS, v súčasnosti exekučný spis pripojený pri 1C/226/2012, spojený do spoločného konania pod sp.zn. 1C/113/2012, od 21.7.2014 na Krajskom súde v Košiciach) žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 536,39 eur s príslušenstvom proti povinnému Q. C., bola doručená súdu 26.08.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 02536/09 zo dňa 27.05.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.06.2009 a vykonateľnosť dňa 18.06.2009. Dňa 07.09.2009 súd žiadal predloženie zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. v spojitosti s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ku dňu 15.12.2009 zmluva nebola zaslaná, dňa 12.01.2010 súd žiadal oprávneného o doplnenie návrhu, opätovne žiadal zmluvu o úvere s príslušnými riadne čitateľnými úverovými podmienkami, žiadal preukázať výšku uhradenej pohľadávky, výzvu na zaplatenie opätovne poukazujúc na citované ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní a spotrebiteľských úveroch. Následne bolo predloženie týchto listín urgované od oprávneného a od exekútora a uznesením č.k. 15Er/520/2009-19 dňa 12.02.2010 bola žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie zamietnutá. V dôsledku odvolania oprávneného podaného 08.03.2010 bol spis predložený Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 31.05.2010 prvostupňové uznesenie zo dňa 12.02.2010 potvrdil.

Zo spisu 15Er/419/2009 (týka sa spisu 4C/248/2012 - žaloba označená ISTINA RS) súd zistil, že dňa 25.6.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. C. pre vymoženie 757,79 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 00778/09 zo dňa 12.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.6.2009 a vykonateľnosť 4.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná 24.7.2009. Výzvou zo dňa 4.8.2009 súd žiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 13.2.2008 s príslušnými úverovými podmienkami s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom

konaní a zákon č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Splnenie povinností žiadaných výzvou bolo urgované dňa 2.11.2009 a žiadané listiny neboli predložené. Dňa 13.11.2009 bola súdu doručená žiadosť oprávneného o predĺženie lehoty na predloženie zmluvy a žiadaných listín o 60 dní, napriek tomu 18.11.2009 oprávnený žiadal informáciu o stave konania. Predloženie listín bolo urgované 26.11.2009, opätovne bol vyzvaný oprávnený na predloženie týchto listín. Keďže neboli predložené, súd výzvou zo dňa 22.1.2010 vyzval exekútora na predloženie týchto listín a súčasne opätovne urgoval oprávneného. Dňa 21.1.2010 bolo súdu doručené podanie oprávneného, ktorým odmietol súdom žiadané listiny predložiť z dôvodu, že takáto požiadavka súdu nemá oporu ani v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní a takto sa vyjadril aj exekútor podaním, ktoré bolo súdu doručené 8.2.2010. Uznesením č.k. 15Er/419/2009-15 zo dňa 22.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného vec bola predložená odvolaciemu súdu, ktorý uznesením č.k. 3CoE 278/2010-28 zo dňa 31.5.2010 potvrdil uznesenie súdu I. stupňa, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Z príslušných uznesení a registra tunajšieho súdu 15Er/611/2009 (týka sa spisu 4C/258/2012 - žaloba označená ako NZP, spis sa momentálne nachádza pri spise 8C/96/2012 spojený do spisu 8C/86/2012 t.č. na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 920,77 eur proti povinnému A. C., bola súdu doručená 25.09.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 02120/09 zo dňa 26.05.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.06.2009 a vykonateľnosť 02.07.2009. Dňa 28.09.2009 súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky, predloženie výzvy na zaplatenie, sadzovníka poplatkov k produktom oprávneného, obchodné podmienky úverových produktov s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predloženie listín bolo urgované 26.11.2009 od exekútora aj od oprávneného, ku dňu 11.11.2012 listiny neboli zaslané. Ďalšia urgencia na predloženie listín bola zaslaná oprávnenému 12.01.2010 a následne urgovaná aj od oprávneného aj od exekútora. Uznesením č.k. 15Er/611/2009-18 zo dňa 21.10.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného z 8.11.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 28.01.2011 zastavil odvolacie konanie v dôsledku späťvzatia odvolania podaním zo dňa 19.01.2011. Exekučné konanie bolo uznesením č.k. 15Er/611/2009-41 zo dňa 21.04.2011 zastavené.

Zo spisu 15Er/164/2009 (týka sa spisu 4C/280/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 22.2.2009 bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. I. pre vymoženie pohľadávky vo výške 765,96 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 11376/08 zo dňa 18.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.12.2008 a vykonateľnosť 29.12.2008. Žiadosť súdneho exekútora bola súdu doručená 6.4.2009, k žiadosti bol priložený rozhodcovský rozsudok. Súd výzvou zo dňa 8.4.2009 vyzval oprávneného na oznámenie spôsobu výpočtu odmeny za úkony právnej pomoci a špecifikáciu týchto úkonov a výzva bola daná na vedomie exekútorovi. Oprávnený súdu odpovedal podaním zo dňa 23.4.2009, doručené 4.5.2009. Podaním zo dňa 6.5.2009 súd žiadal súdneho exekútora o predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok úverových produktov k zmluve, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok SR 11376/08. Exekútor podaním zo dňa 14.5.2009 odmietol takýto dôkaz predložiť z dôvodu, že exekučný súd nemá právomoc preskúmať exekučný titul. Súd výzvou zo dňa 29.5.2009 opätovne vyzval súdneho exekútora na predloženie žiadanej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1,2 Ex.por., § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní a príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2011 Z.z. Súdny exekútor reagoval podaním zo dňa 8.6.2009, ktoré bolo súdu doručené 15.6.2009 a oznámil, že žiadosť súdu postúpil oprávnenému. Oprávnený podaním, ktoré bolo súdu doručené 6.7.2009 žiadal poskytnúť informáciu o stave konania, avšak súdom žiadané listiny nepredložil. Z tohto dôvodu bolo predloženie zmluvy o úvere a žiadaných listín opakovane urgované, pričom oprávnený prevzal výzvou 14.7.2009. Ďalšia urgencia súdu je datovaná 2.11.2009, oprávnený prevzal 9.11.2009. Dňa 13.11.2009 bolo súdu doručené podanie, ktoré je žiadosťou o predĺženie lehoty na predloženie listín o 60 dní. Ani v tejto lehote neboli listiny predložené, preto súd opätovne 21.2.2010 predloženie zmluvy o úvere, všeobecných obchodných podmienok urgoval. Oprávnený podaním, ktoré bolo súdu doručené 21.2.2010 t.j. deň pred urgenciou oznámil, že listiny nepredloží, pretože žiadosť súdu nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Uznesením č.k. 15Er/164/2009-21 zo dňa 8.2.2010 súd žiadosť o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného bola vec predložená Krajskému súdu v Košiciach, ktorý uznesením sp.zn. 4CoE 265/2010-37 zo dňa 30.6.2010 zrušil uznesenie a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie. Po zrušení prvostupňového rozhodnutia súd v zmysle pokynov daných zrušujúcim uznesením vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere opakovane, z ktorej bude zrejmé, či povinnému bol poskytnutý úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dňa 13.10.2010 bola oprávneným súdu doručená zmluva o úvere č. 7152832 spolu so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Súd z tejto zmluvy zistil, že povinný je živnostníkom a úver bol poskytnutý na podnikanie, preto dňa 21.10.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie.

Zo spisu 15Er/658/2010 (týka sa spisu 4C/287/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že dňa 26.7.2010 bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. C. pre vymoženie pohľadávky vo výške 149,37 eur s prísl. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 18163/2009 zo dňa 18.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 7.12.2009 a vykonateľnosť 10.12.2009. Žiadosť súdneho exekútora bola súdu doručená 30.9.2010, k žiadosti bola priložená zmluva o úvere 7054081, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovský rozsudok. Uznesením č.k. 15Er/658/2010-10 zo dňa 27.10.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 5CoE 15/2011-30 zo dňa 28.1.2011 odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania podaním zo dňa 19.1.2011. Uznesením zo dňa 27.2.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.3.2013 bolo exekučné konanie zastavené.

Z registra a príslušných uznesení spisu 15Er/760/2009 (týka sa spisu 4C/297/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia pre vymoženie 205,15 eur s príslušenstvom proti povinnému M. R., bola doručená súdu 28.10.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 11768/2009 zo dňa 28.07.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.08.2009 a vykonateľnosť 20.08.2009. Dňa 30.10.2009 súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky, predloženie výzvy na zaplatenie, sadzobníka poplatkov k produktom oprávneného, obchodné podmienky úverových produktov s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ku dňu 03.12.2009 neboli listiny predložené a neboli predložené ani ku dňu 07.01.2010. Uznesením č.k. 15Er/760/2009-14 zo dňa 21.10.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného z 10.11.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 08.09.2011 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Exekučné konanie bolo uznesením č.k. 15Er/760/2009-41 zo dňa 29.11.2011 zastavené právoplatne ku dňu 28.12.2011.

Z registra a príslušných uznesení spisu 15Er/612/2009 (týka sa spisu 4C/330/2012 - žaloba označená ako NZP, spis v súčasnosti pripojený k 11C/224/2012, pripojený k 11C/224/2012, t.č. spis na Krajskom súde v Košiciach) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia pre vymoženie 288,80 eur s príslušenstvom proti povinnému N. K., bola súdu doručená 25.09.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 06021/2009 zo dňa 07.07.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.07.2009 a vykonateľnosť 31.07.2009. Dňa 28.9.2009 súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky, predloženie výzvy na zaplatenie, sadzobníka poplatkov k produktom oprávneného, obchodné podmienky úverových produktov s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predloženie listín bolo urgované 26.11.2009 od exekútora aj od oprávneného, ku dňu 11.12.2009 listiny neboli zaslané. Ďalšia urgancia na predloženie listín bola zaslaná oprávnenému 12.01.2010 a následne urgovaná aj od oprávneného aj od exekútora. Uznesením č.k. 15Er/612/2009-18 zo dňa 11.02.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného z 08.03.2010 vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením zo dňa 31.05.2010 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Exekučné konanie bolo uznesením zo dňa 12.10.2010 zastavené právoplatne k 19.10.2010.

Zo spisu 15Er/302/2009 (týka sa spisu 4C/343/2012 - žaloba označená ako NZP) súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 03.06.2009, pre vymoženie 1 068 eur s príslušenstvom voči povinnému O. I.Á.. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SR 1277/08 zo dňa 18.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.01.2009 a vykonateľnosť 22.01.2009. Dňa 11.08.2009 súd žiadal o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona č. 244/2002 Z.z. v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. K 30.09.2009 žiadané listiny neboli predložené. Predloženie zmluvy a všeobecných podmienok bolo urgované 21.01.2010 od exekútora aj od oprávneného, s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uznesením č.k. 15Er/302/2009-21 zo dňa 12.02.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením zo dňa 30.07.2010 Krajský súd v Košiciach zrušil prvostupňové uznesenie za účelom znovuposúdenia úverového vzťahu, či bol poskytnutý na súkromný alebo podnikateľský účel a opätovné posúdenie úverovej zmluvy. Dňa 19.11.2010 bolo vydané poverenie.

Zo spisu 15Er/456/2009 (týka sa spisu 4C/211/2012- žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 3.7.2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému O. M. pre vymoženie istiny 249,42 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02154/09 zo dňa 26.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.6.2009 a vykonateľnosť 11.6.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 6.8.2009. Súd podaním zo dňa 11.8.2009 požiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 29.7.2009 s riadne čitateľnými úverovými podmienkami s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zákona o rozhodcovskom konaní a zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Výzva bola súdom urgovaná 2.11.2009, oprávnený na urgenciu reagoval podaním z 10.11.2009, ktoré bolo súdu doručené 13.11.2009 a ktorým žiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní a následne 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania. Na urgenciu súdu oprávnený reagoval podaním zo dňa 14.1.2010, ktoré bolo súdu doručené 21.1.2010, v ktorom uvádza, že požiadavka súdu na predloženie zmluvy o úvere a všeobecných podmienok nemá oporu v exekučnom poriadku ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Zo spisu však vyplýva, že na č.l. 14 a 15 je založená zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru bez prípisu, kedy a kým boli poslané a bez prezentačnej pečiatky súdu. Uznesením č.k. 15Er/456/2009-17 zo dňa 11.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženia úrokov a trov právneho zastúpenia v exekúcii zamietol. Dňa 11.2.2010 vydal poverenie na vymoženie istiny 249,42 eur, trov konania 127,16 eur, trov exekúcie 42,12 eur, súdneho poplatku za vydanie poverenia 16,50 a trov exekúcie. Poverenie bolo doručené exekútorovi 24.2.2010 spolu s uznesením o čiastočnom zamietnutí poverenia na vykonanie exekúcie. V dôsledku odvolania podaného oprávneným proti tomuto uzneseniu, vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 2CoE/262/2010-31 zo dňa 30.9.2010 prvostupňové uznesenie zrušil z dôvodu nedostatočného odôvodnenia a prikázal súdu I. stupňa uznesenie náležite odôvodniť, vyporiadať sa so skutočnosťou, prečo súd považuje úver za úver spotrebiteľský a opätovne rozhodnúť o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd žiadal oprávneného podaním z 8.12.2010 či úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 7053946 bol povinnému poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na výzvu súdu reagoval oprávnený oznámením, že predmetný úver bol povinnému poskytnutý na výkon zamestnania a súčasne zaslal kópiu žiadosti povinného o poskytnutie úveru. Uznesením č.k. 15Er/456/2009-40 zo dňa 21.2.2011 súd vyhlásil za neprípustnú exekúciu v časti, v ktorej nebolo vydané dňa 11.2.2010 poverenie a exekúciu v tejto časti zastavil. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval Krajský súd v Košiciach, ktorý uznesením č.k. 12CoE 135/2011-49 zo dňa 30.9.2011 prvostupňové rozhodnutie zo dňa 21.2.2011 o vyhlásení exekúcie za neprípustnú v časti uvedenej vo výroku tohto uznesenia a zastavení exekúcie potvrdil.

Zo spisu 15Er/439/2010 (týka sa spisu 4C/215/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 24.5.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. O. + M. pre vymoženie istiny 607 eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 02162/2010 zo dňa 13.4.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.5.2010 a vykonateľnosť 13.5.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu

súdu dňa 16.7.2010. K žiadosti bola priložená zmluva o úvere č. XXXXXXXXX, všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovský rozsudok. Dňa 21.9.2010 súd vydal vo veci poverenie.

Zo spisu 15Er/14/2009 (týka sa spisu 4C/261/2012 - žaloba označená ako NP) súd zistil, že dňa 18.12.2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. A. pre vymożenie istiny 9 686,- Sk s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 09991/2008 zo dňa 10.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.10.2008 a vykonateľnosť 30.10.2008. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 9.1.2009. K žiadosti bol priložený rozhodcovský rozsudok. Uznesením č.k. 15Er/14/2009-8 zo dňa 15.1.2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 22,94 eur (691 Sk) zamietol a dňa 16.1.2009 v zmysle žiadosti o udelenie poverenia súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie okrem časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 22,94 eur. Uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti exekútora o udelenie poverenia nadobudlo právoplatnosť 24.2.2009 a uznesením zo dňa 9.3.2009 bola v tejto časti exekúcia zastavená. V dôsledku súdnej kontroly exekučných konaní súd dňa 4.6.2009 žiadal oprávneného o predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1,2 zákona o rozhodcovskom konaní. Dňa 21.9.2009 boli zo strany oprávneného tieto listiny a to zmluva o úvere č. XXXXXXXX a všeobecné podmienky poskytnutia úveru zaslané. Dňa 14.12.2009 bol súdny exekútor požiadaný o oznámenie, v akom štádiu sa nachádza exekučné konanie. Exekútor reagoval dňa 28.12.2009 a oznámil, že exekučné konanie stále prebieha a vyčísli celkovú dlžnú sumu na 1 376,31 eur, z toho nárok oprávneného 908,78 eur a nárok súdneho exekútora 467,53 eur. Uznesením č.k. 15Er/14/2009-22 zo dňa 8.2.2010 súd exekučné konanie zastavil a rozhodol o trovách exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 8.3.2010. Napriek tomu súdny exekútor podaním, doručené súdu 25.2.2010 oznámil, že exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva, a preto poverenie na vykonanie exekúcie bolo vrátené. V rozpore s týmto podaním exekútora bolo dňa 8.3.2010 súdu doručené odvolanie oprávneného proti uzneseniu č.k. 15Er/14/2009-22 zo dňa 8.2.2010, ktorým bolo exekučné konanie zastavené. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3CoE 277/2010-44 zo dňa 28.12.2010 zrušil toto uznesenie a vec vrátil súdu I. stupňa. Vzhľadom na vrátenie poverenia exekútorom dňa 25.8.2010, súd nekonal a nepostupoval v zmysle uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 3CoE 277/2010-44.

Zo spisu 3Er/133/2005 (týka sa spisu 4C/308/2012- žaloba označená ako ZE) súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 10.6.2005. Exekučným titulom bola notárska zápisnica spísaná na Notárskom úrade B.. U. Ď. č. N 1150/2005, Nz 9734/2005 dňa 5.3.2005. V tejto notárskej zápisnici povinná M. Š. splnomocnila Mgr. Tomáša Kušníra na uznanie záväzku v jej mene z úveru poskytnutého úverovou zmluvou č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 10 000 Sk. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 20.6.2005. Dňa 5.10.2010 bol súdu doručený návrh na zmenu exekútora tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfom Krutým. Žiadosť o zmenu exekútora súd doručil pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie k návrhu na zmenu exekútora o oznámenie o výške vymáhanej pohľadávky. Exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešela podaním doručeným súdu dňa 14.12.2010 oznámil, že nemá námietky voči zmene exekútora a oznámil výšku vymožených finančných prostriedkov v prospech oprávneného 852,92 eur. Súčasne s týmto oznámením zaslal návrh na zastavenie exekučného konania z dôvodu, že notárska zápisnica, ktorá je exekučným titulom, je exekučný titul právoplatný a vykonateľný, ale v rozpore s dobrými mravmi. Dňa 21.12.2010 súd vyzval súdneho exekútora na oznámenie, či si uplatňuje trovy exekúcie a ich vyčíslenie. Tiež bolo žiadané predloženie spisu EX 404/05. Exekútor podaním zo dňa 10.2.2011 súdu oznámil, že si neuplatňuje trovy exekúcie. Uznesením č.k. 3Er/133/2005-19 zo dňa 17.2.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov trovy exekúcie. V dôsledku odvolania oprávneného vo veci rozhodoval odvolací súd, ktorý uznesením č.k. 3CoE 87/2011-31 zo dňa 28.9.2011 potvrdil uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, zastavení exekúcie a vo výroku o náhrade trov exekúcie a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C/112/2012 predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou

univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál tohto znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tunajším súdom odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku č. 1/2014 bolo zistené, že zadávateľom - žalobcom bola daná znaleckému ústavu úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými priesťahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne:

Žaloby NZP a NP

- mzdové náklady 4,15 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 30,76 eur.

Žaloby ZE

- mzdové náklady 5,07 eur
 - náklady na tlač 5,31 eur
 - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur
 - náklady na poštovné 3,01 eur
 - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur
- spolu vo výške 31,68 eur.

Tento znalecký posudok žalovaný účastník považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Žalovaná má za to, že posudok je výrazne jednostranný a pri vyhotovení tohto posudku sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené z podkladov poskytnutých žalobcom. V ďalšom vyjadrení podrobne odôvodňuje nesúhlas so znaleckým posudkom s vyvodením záveru, že nárok žalobcovi nie je možné priznať a to ani za predpokladu, že by súd mal z obsahu posudku za preukázané, že k vzniku škody došlo.

Je potrebné uviesť, že znalecký posudok predložený žalobcom súd hodnotil v zmysle § 129 ods. 1 O.s.p. ako listinný dôkaz a nie ako znalecký posudok, pretože nebol vyhotovený po nariadení znaleckého dokazovania súdom.

Zo zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého si žalobca uplatnil náhradu škody súd cituje:

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom

je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha, preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní vecí dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku v žiadnom zo spojených konaní nedošlo. Pri žalobách označených ISTINA-RS sp.zn. 4C/134/2012, 4C/148/2012, 4C/184/2012, 4C/220/2012, 4C/228/2012, 4C/236/2012, 4C/241/2012, 4C/248/2012 a v žalobách označených NZP - sp.zn. 4C/258/2012, 4C/280/2012, 4C/287/2012, 4C/297/2012, 4C/330/2012, 4C/343/2012 premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody začína plynúť dňom doručenia uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia oprávnenému. Vo veciach NP - sp.zn. 4C/211/2012, 4C/215/2012, 4C/261/2012 začína plynúť premlčacia lehota na podanie žaloby na náhradu škody dňom, kedy sa oprávnený dozvedel o tom, že poverenie je vydané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Pri žalobách ZE - sp.zn. 4C/308/2012 premlčacia lehota na podanie návrhu na náhradu škody začala plynúť od doručenia rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Vo všetkých týchto exekučných konaniach bolo rozhodované v priebehu r. 2010-2011 a keďže všetky žalobné návrhy boli doručené tunajšiemu súdu 27.9.2012, boli podané v premlčacej lehote a nároky uplatnené týmito žalobnými návrhmi nie sú premlčané.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomocí, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho

orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmařením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/134/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/134/2012, 4C/148/2012, 4C/184/2012, 4C/220/2012, 4C/228/2012, 4C/236/2012, 4C/241/2012, 4C/248/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZZP - spisy 4C/258/2012, 4C/280/2012, 4C/287/2012, 4C/297/2012, 4C/330/2012, 4C/343/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/211/2012, 4C/215/2012, 4C/261/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spis 4C/308/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých veciach označených ako ISTINA RS - 4C/134/2012, 4C/148/2012, 4C/184/2012, 4C/220/2012, 4C/228/2012, 4C/236/2012, 4C/241/2012, 4C/248/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, iba v konaní sp.zn. 15Er/595/2009 (4C/134/2012) bola uznesením č.k. 15Er/595/201-21 zo dňa 11.11.2010 žiadosť exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá v časti úrokov z omeškania zo sumy 197,16 eur od 28.12.2008 do zaplataenia nad výšku 5 % ročne a v časti trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 19,40 eur. Na zvyšok vymáhaného peňažného plnenia s príslušenstvom bolo dňa 11.11.2010 vydané poverenie V tomto prípade tak ako v iných prípadoch, súd žiadal od oprávneného buď zmluvu o úvere so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru alebo oznámenie účelu, pre ktorý bol poskytnutý úver. Až po zaslaní zmluvy o úvere podaním z 15.03.2010 bolo zistené, že povinnej bol poskytnutý úver na výkon povolania a z tohto dôvodu bolo na časť uplatňovaného peňažného plnenia vydané aj poverenie. V tomto prípade bolo poverenie vydané po zákonnej lehote, napriek tomu je nárok žalovaný ako nárok na náhradu škody z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia. V oboznámených exekučných veciach ISTINA-RS exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Vzhľadom na to, že k exekučným titulom

boli úverové zmluvy priložené exekútorom iba ojedinele, súd žiadal o predloženie úverových zmlúv, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru a v odôvodnených prípadoch aj o oznámenie účelu poskytnutia úveru dlžníkovi. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyožiteľnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

V konaniach 4C/258/2012, 4C/280/2012, 4C/287/2012, 4C/297/2012, 4C/330/2012, 4C/343/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu. Iba vo veci 15Er/302/2009 - 4C/343/2012 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Po zrušujúcom uznesení odvolacím súdom bolo vydané poverenie dňa 09.11.2010 po tom, čo v dôsledku dodatočného predloženia zmluvy o úvere súd zistil, že úver bol čerpaný na podnikateľské účely.

Vo veci 15Er/611/2009 - 4C/258/2012 bola podaná žiadosť o udelenie poverenia dňa 25.09.2009 a uznesením zo dňa 21.10.2010 zamietnutá. Predtým však súd opakovane žiadal exekútora a oprávneného o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, predloženie obchodných podmienok úverových produktov, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky. V tomto konaní súd urgoval zaslanie listín aj oprávneného, aj exekútora. Napriek tomu zmluva o úvere a úverové podmienky a ďalšie žiadané listiny neboli zaslané.

Vo veci 15Er/164/2009 - 4C/280/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 06.04.2009 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 08.02.2010 po predchádzajúcom preskúmaní exekučného titulu a opakovaných žiadostiach súdu adresovaných

oprávnenému a súdному exekútorovi na predloženie zmluvy o úvere a obchodných podmienok úverových produktov. Aj exekútor, aj oprávnený napriek tomu, že žiadal predĺžiť lehotu na predloženie listín na dobu 60 dní, následne oznámili, že zmluva o úvere a listiny nebudú predložené z dôvodu, že táto žiadosť súdu nemá oporu ani v exekučnom poriadku, ani v zákone o rozhodcovskom konaní. Až po zrušení prvostupňového rozhodnutia, keďže odvolací súd prikázal opakovane vyzvať oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, bolo zistené, že povinný je živnostníkom a v tejto exekučnej veci nebola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ale dňa 21.10.2010 bolo poverenie na vykonanie exekúcie vydané.

Vo veci 15Er/658/2010 - 4C/287/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 30.09.2010 a k žiadosti bola priložená aj zmluva o úvere, aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Uznesením zo dňa 27.10.2010 bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietnutá. Odvolacie konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia odvolania a následne došlo k zastaveniu exekučného konania právoplatne ku dňu 26.03.2013.

Vo veci 15Er/760/2009 - 4C/297/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 28.10.2009 a uznesením zo dňa 21.10.2010 bola žiadosť súdneho exekútora po predchádzajúcom preskúmaní exekučného titulu. Súd opakovane žiadal exekútora a oprávneného o predloženie zmluvy o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, predloženie obchodných podmienok úverových produktov, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky. Na opakované urgencie oprávnený ani exekútor nereagovali a z tohto dôvodu bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a prvostupňové rozhodnutie krajským súdom potvrdené.

Vo veci 15Er/612/2009 - 4C/330/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 25.09.2009. Už dňa 28.09.2009 súd žiadal predložiť zmluvu o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, predloženie obchodných podmienok úverových produktov, preukázanie výšky uhradenej pohľadávky. Na opakované urgencie oprávnený ani exekútor nereagovali. Uznesením zo dňa 11.02.2010 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá a prvostupňové rozhodnutie potvrdené odvolacím súdom dňa 31.05.2010.

Zo spisu 15Er/302/2009 - 4C/343/2012 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu 03.06.2009. Aj v tomto prípade súd žiadal predložiť zmluvu o úvere s čitateľnými úverovými podmienkami, opakovane predloženie listín urgoval a žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol uznesením zo dňa 12.02.2010. V tejto exekučnej veci došlo k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia za účelom znovuposúdenia úverového vzťahu a až z následne predloženej zmluvy o úvere bolo zistené, že ide o úver na podnikateľské úvery a dňa 09.11.2010 bolo vydané poverenie.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Z exekučných spisov bolo jednoznačne preukázané, že súd vyzýval oprávneného na predloženie relevantných listinných dôkazov, zmlúv o úvere, všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, žiadal o oznámenie účelu poskytnutia úveru v exekučných konaniach, kde existovala pochybnosť o úvere na účely povolania, urgoval predloženie týchto listinných dôkazov, na čo oprávnený i exekútor reagovali zamietavo s tým, že exekučný súd nemá oprávnenie tieto listiny žiadať a exekučný titul preskúmať.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je

potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prietahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prietahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prietahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prietahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prietahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prietahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prietahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prietahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/211/2012, 4C/215/2012, 4C/261/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP).

Zo spisu 15Er/456/2009 - 4C/211/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora bola doručená 06.08.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 11.02.2010 a v tento deň súd čiastočne zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženía úrokov a trov právneho zastúpenia v exekúcii. Poverenie bolo vydané po uplynutí zákonnej lehoty z dôvodu, že súd opakovane žiadal a urgoval predloženie zmluvy o úvere oprávneného aj exekútora, ktorí odmietli tieto listiny predložiť z dôvodu nelegitímnej žiadosti exekučného súdu.

Zo spisu 15Er/439/2010 - 4C/215/2012 bolo preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 16.07.2010. K žiadosti bola priložená zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru a rozhodcovský rozsudok, pričom poverenie bolo v tejto veci vydané po lehote, a to 21.09.2010.

Zo spisu 15Er/14/2009 - 4C/261/2012 bolo preukázané, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 09.01.2009 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 16.01.2009, teda v lehote s tým, že čiastočne bola žiadosť súdneho exekútora uznesením zo dňa 15.01.2009 v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 22,94 eur zamietnutá.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu, zisťovaním účelu poskytnutia úveru z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Vo veci pôvodne vedenej pod sp.zn. 4C/308/2012 (návrh označený ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 3Er/133/2005 mal súd preukázané, že návrh na zmenu exekútora bol súdu doručený 05.10.2010. Tento návrh na zmenu exekútora bol doručený pôvodnému exekútorovi, ktorý bol požiadaný o vyjadrenie k návrhu, exekútor vyzval na oznámenie o výške vymáhanej pohľadávky. Exekútor Mgr. Ing. Radoslav Kešľač podaním doručeným súdu 14.12.2010 oznámil, že nemá námietky voči zmene exekútora, oznámil výšku vymožených finančných prostriedkov v prospech

oprávneného 852,92 eur, avšak súčasne s oznámením podal podnet na zastavenie exekučného konania z dôvodu, že notárska zápisnica, ktorá je exekučným titulom, bola vydaná v rozpore s dobrými mravmi. Na výzvu súdu zo dňa 21.12.2010 exekútor podaním zo dňa 10.02.2011 oznámil, že si neuplatňuje trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 17.02.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov trovy exekúcie. V dôsledku odvolania odvolací súd uznesením sp.zn. 32CoE/87/2011 zo dňa 28.09.2011 potvrdil uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, zastavení exekúcie a vo výroku o náhrade trov exekúcie a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Aj vo vzťahu k žalobám ZE vo veciach nárokov žalobcu na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote súd opakovane poukazuje už na vyššie uvádzané skutočnosti týkajúce sa žalobcom namietaných prietahov v exekučných konaniach, keď všeobecný súd nemá právomoc posudzovať existenciu prietahov, čo patrí do právomoci Ústavného SR. Iba Ústavný súd SR môže posúdiť, či exekučný súd porušil čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, a teda právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. I keď exekučný súd o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora.

V ďalšom súd opakovane poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní. Čo sa týka sťažností podaných žalobcom na prietahy v exekučných konaniach, všetky sťažnosti boli považované za neopodstatnené.

Z vyššie uvádzaného odôvodnenia tohto rozhodnutia ku každej kategórii žalôb označenej značkami ISTINA RS, NZP, NP, ZE súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v exekučných konaniach preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, návrh žalobcu v plnom rozsahu vo všetkých spojených konaniach zamietol.

Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Žalobca v žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd uvádza, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vypoariadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 11.06.2015 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.